

KARTA PRZEDMIOTU

Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Kierunek studiów: Fizjoterapia
Forma studiów: Stacjonarne/Niestacjonarne
Stopień studiów: Magisterskie, jednolite
Specjalności: Bez specjalności
2023/2024

NAZWA PRZEDMIOTU	
NAZWA PRZEDMIOTU	KLINICZNE PODSTAWY W TRAUMATOLOGII I MEDYCYNIE SPORTOWEJ
LICZBA PUNKTÓW ECTS	3
JĘZYK WYKŁADOWY	polski
PROWADZĄCY	Dr Konrad Bernadzki, dr Tomasz Pardała, prof. dr hab. Waldemar Hładki
OSOBA ODPOWIEDZIALNA	Prof. dr hab. Waldemar Hładki, dr Paweł Kamiński, prof. Joanna Golec, mgr Joanna Bukowska, mgr Marcin Kubala
LICZBA GODZIN:	
WYKŁADY:	20 godzin
ĆWICZENIA:	30 godzin
CELE PRZEDMIOTU	
CEL 1:	Pozyskanie przez studentów podstawowej wiedzy dotyczącej schorzeń i urazów narządu ruchu, ich wpływu na ustrój oraz następstw
CEL 2:	Umiejętność oceny pacjenta oraz identyfikacji czynników mających wpływ na ostateczny wynik leczenia pacjenta ortopedycznego i urazowego (w tym sportowca)
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
C.W1:	Student prezentuje wiedzę dotyczącą mechanizmów, objawów i możliwości diagnostyki i leczenia schorzeń i urazów narządu ruchu.
C.W2:	Student zna i rozumie metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem, narzędzia diagnostyczne i metody oceny stanu pacjenta dla potrzeb fizjoterapii, metody oceny budowy i funkcji ciała pacjenta oraz jego aktywności w różnych stanach chorobowych;

NAZWA PRZEDMIOTU	
C.W3:	Student zna i rozumie zasady doboru środków, form i metod terapeutycznych w zależności od rodzaju dysfunkcji, stanu i wieku pacjenta;
C.E.1:	Student potrafi dokonać ogólnej i miejscowej oceny stanu narządu ruchu
C.K.1:	Student rozumie konieczność posiadania interdyscyplinarnej wiedzy i widzi potrzebę przynależności do zespołu terapeutycznego
WYMAGANIA WSTĘPNE	
1.	Znajomość podstawowych pojęć z zakresu anatomii, fizjologii, masażu leczniczego i biomechaniki.
TREŚCI PROGRAMOWE	
WYKŁAD 1:	<p>Badanie ortopedyczne i diagnostyka obrazowa. Rys historyczny ortopedii i traumatologii narządu ruchu.</p> <p>Patologia i biologia złamań i urazów kości i stawów. Definicje. Złamania zmęczeniowe i patologiczne. Podstawowe metody leczenia złamań. Złamania zmęczeniowe i patologiczne. Powikłania w leczeniu złamań kości.</p> <p>Urazy tkanek miękkich – więzadeł, ścięgien. Urazy wielonarządowe. Zastosowanie mikrochirurgii w ortopedii i traumatologii.</p>
WYKŁAD 2:	<p>Obrażenia klatki piersiowej. (Stłuczenie, złamania żeber, złamanie mostka, wiotka klatka piersiowa, krwiak opłucnej, odma opłucnowa, stłuczenie płuca, urazy serca, tamponada serca, uraz przełyku, uszkodzenie przepony).</p> <p>Zwichnięcie stawu mostkowo-obojczykowego. Złamania obojczyka. Zwichnięcie stawu barkowo-obojczykowego. Złamania łopatki. Zwichnięcie stawu ramiennego.</p> <p>Uszkodzenie głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia. Złamanie bliższego końca kości ramiennej. Złamanie guzka kości ramiennej. Złamanie trzonu kości ramiennej. Złamanie dalszego końca kości ramiennej. Zwichnięcie stawu łokciowego. (Epidemiologia, klasyfikacja, leczenie, powikłania).</p> <p>Złamania kości łokciowej. Złamania + zwichnięcia kości przedramienia (Monteggia, Galeazzi). Złamania kości promieniowej. Złamania kości nadgarstka (k. łódeczkowata, księżycowata). Zwichnięcia kości księżycowatej i okołoksiężycowate. Złamania</p>

NAZWA PRZEDMIOTU	
	kości śródreęcza, paliczków. Uszkodzenia ścięgien zginaczy/prostowników. (Epidemiologia, klasyfikacja, leczenie, powikłania).
<p>WYKŁAD 3</p> <p>ĆWICZENIA 1:</p> <p>ĆWICZENIA 2:</p>	<p>Złamania u dzieci. Odmienność budowy anatomicznej. Urazy okołoporodowe. Uszkodzenia chrząstki nasadowej. Złamanie „zielonej gałązki”. Złamanie typu „wału kostnego”. (Epidemiologia, klasyfikacja, leczenie, powikłania).</p> <p>Podstawy medycyny sportowej.</p> <p>Urazowe uszkodzenia części szyjnej kręgosłupa. (Złamania stabilne i niestabilne kręgosłupa, stłuczenie, skręcenie stawów m-kręgowych, złamanie Jeffersona, złamanie zęba obrotnika).</p> <p>Urazowe uszkodzenia piersiowo-lędźwiowej części kręgosłupa. (Stłuczenie, złamania wyrostków poprzecznych, kolczystych, kręgow piersiowo-lędźwiowych, kręgozmyk).</p> <p>Złamania miednicy. Złamania panewki stawu biodrowego (Epidemiologia, klasyfikacja, leczenie, powikłania).</p> <p>Złamania bliższego końca kości udowej – złamanie głowy, szyjki, przekrętarzowe, podkrętarzowe. Złamanie trzonu kości udowej, dalszego końca kości udowej. (Epidemiologia, klasyfikacja, leczenie, powikłania).</p>

NAZWA PRZEDMIOTU	
ĆWICZENIA 3:	<p>Urazy stawu kolanowego: uszkodzenie łąkotek stawu kolanowego, uszkodzenia więzadłowe stawu kolanowego. (Epidemiologia, klasyfikacja, leczenie, powikłania). Złamanie rzepki, Zwichnięcie rzepki, Zwichnięcie stawu kolanowego. Złamanie bliższego końca kości piszczelowej. Złamanie trzonów kości goleni. (Epidemiologia, klasyfikacja, leczenie, powikłania).</p> <p>Złamanie kostek goleni. Skręcenie stawu skokowego. Uszkodzenie ścięgna piętowego. (Epidemiologia, klasyfikacja, leczenie, powikłania).</p> <p>Złamanie kości skokowej. Złamanie kości piętowej. Uszkodzenie przedniej części stępu i śródstopia. Uszkodzenie stawów śródstopno - paliczkowych i międzypaliczkowych stopy. Złamania przeciążeniowe. (Epidemiologia, klasyfikacja, leczenie, powikłania).</p> <p>Podstawy z medycyny sportowej.</p>
METODY DYDAKTYCZNE	
	Wykłady, prezentacje multimedialne, dyskusja, rozwiązywanie zadań
NAKLAD PRACY STUDENTA:	
GODZINY KONTAKTOWE Z NAUCZYCIELEM AKADEMICKIM	50 godz.
GODZINY BEZ UDZIAŁU NAUCZYCIELA AKADEMICKIEGO	<p>Przygotowanie do zajęć - 10 godz.</p> <p>Przygotowanie zaliczenia.- 15 godz.</p>
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU	75 godz.
REGULAMIN ZAJĘĆ I WARUNKI ZALICZENIA	
	<p>Zajęcia odbywają się w formie wykładów i ćwiczeń. Student zobowiązany jest przygotować się teoretycznie do każdego zajęcia. Warunkiem dopuszczenia do zaliczenia końcowego jest aktywne uczestnictwo w zajęciach i zaliczenie ćwiczeń. W przypadku braku zaliczenia ćwiczeń student traci możliwość pisania końcowego testu zaliczeniowego w pierwszym terminie.</p> <p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywny wynik końcowego testu zaliczeniowego.</p> <p>Wykład – ZAO Ćwiczenia - ZAL</p>

NAZWA PRZEDMIOTU	
METODY OCENY POSTĘPU STUDENTÓW:	
W ZAKRESIE WIEDZY:	Odpowiadanie na zadawane pytania. Rozwiązanie zaliczenia pisemnego.
W ZAKRESIE UMIEJĘTNOŚCI:	Rozwiązywanie zadań, opracowanie planu terapii.
SPRAWDZIANY KSZTAŁTUJĄCE:	Rozwiązanie testu.
SPRAWDZIANY PODSUMOWUJĄCE (I i II termin)	Rozwiązanie testu.
KRYTERIA EGZAMINU/ ZALICZENIA Z OCENĄ	
NA OCENĘ 3,0	Student zna pobieżnie mechanizmy, objawy i możliwości diagnostyki i leczenia schorzeń i urazów narządu ruchu.
NA OCENĘ 3,5	Spełnione wymagania na ocenę 3.0 oraz dodatkowo student potrafi dokonać ogólnej i miejscowej oceny stanu narządu ruchu. Student w stopniu podstawowym rozumie konieczność posiadania interdyscyplinarnej wiedzy i widzi potrzebę przynależności do zespołu terapeutycznego.
NA OCENĘ 4,0	Spełnione wymagania na 3.5 oraz student zna dobrze mechanizmy, objawy i możliwości diagnostyki i leczenia schorzeń i urazów narządu ruchu.
NA OCENĘ 4,5	Spełnione wymagania na ocenę 4.0 oraz student potrafi dobrze dokonać ogólnej i miejscowej oceny stanu narządu ruchu. Student w stopniu zadowalającym rozumie konieczność posiadania interdyscyplinarnej wiedzy i widzi potrzebę przynależności do zespołu terapeutycznego
NA OCENĘ 5,0	Student zna biegle mechanizmy, objawy i możliwości diagnostyki i leczenia urazów narządu ruchu. Student potrafi bezbłędnie dokonać ogólnej i miejscowej oceny stanu narządu ruchu. Student doskonale rozumie konieczność posiadania interdyscyplinarnej wiedzy i widzi potrzebę przynależności do zespołu terapeutycznego
LITERATURA OBOWIĄZKOWA	
1.	1. Kruczyński J. - Wiktora Degi ortopedia i rehabilitacja. Wybrane zagadnienia z zakresu chorób i urazów narządu ruchu dla studentów i lekarzy. 2019, Warszawa PZWL. 2. Nowakowski A. - Ortopedia i traumatologia - podręcznik dla studentów, 2017, Poznań
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	

NAZWA PRZEDMIOTU

1.	1. Koval K. - Kompendium leczenia złamań, 2012, Medipage2. Maxey L. - Pooperacyjna rehabilitacja pacjentów ortopedycznych, 2018, Warszawa DB Publishing.3. Kusz D. - Kompendium traumatologii, 2010, Warszawa, PZWL4. Kusz D. - Kompendium ortopedii, 2009, Warszawa, PZW